

D E C I Z I E

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Aurel Botnaru,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată „Rodals” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea comercială „Dumsilprod” societate cu răspundere limitată,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 29 mai 2015, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății comerciale „Dumsilprod” societatea cu răspundere limitată în procedura simplificată a falimentului, Ion Lașcu cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de insolabilitate,

c o n s t a t ă :

La data de 29 octombrie 2014, SRL „Rodals” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Dumsilprod” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SRL „Rodals” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Dumsilprod” SRL, iar pentru asigurarea examinării juste și prompte a cererii, au fost aplicate măsuri de asigurare, fiind numit în calitate de administrator provizoriu pe perioada de observație a debitorului SC „Dumsilprod” SRL, ÎI „Lașcu Ion”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 30 martie 2015 a fost constatată insolabilitatea debitorului SC „Dumsilprod” SRL, a fost intentată procedura simplificată a falimentului și dizolvarea SC „Dumsilprod” SRL, a fost ridicat dreptul de administrare al debitorului și a fost desemnat lichidatorul societății, Ion Lașcu, cu atribuțiile în conformitate cu criteriile aprobate de prezenta lege.

La data de 30 martie 2015, lichidatorului Societății comerciale „Dumsilprod” societatea cu răspundere limitată în procedura simplificată a falimentului, Ion Lașcu a depus cerere cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de insolabilitate.

În motivarea cererii a indicat că, în perioada de activitate în calitate de administrator provizoriu, a aplicat toate măsurile de asigurare, a expediat toate notificările respective, fiind întocmit în acest sens un raport, depus în instanța de insolabilitate.

Menționează că, în această perioadă, administratorul provizoriu a conlucrat cu Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ungheni și cu creditorii în vederea restabilirii contabilității debitorului.

Sușține că, luând în considerare coeficientul de multiplicitate minim și maxim (4,00-8,00), remunerația administratorului provizoriu pentru perioada de observație a debitorului de la 29 octombrie 2014 până la 30 martie 2015, fiind de 5 luni efectiv lucrate și confirmate documentar, constituie suma între 33000 lei și 66000 lei, media fiind de 49500 lei, iar cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu urmează a fi stabilit de instanța de insolvență în mărime fixă.

Afirmă că, în perioada de observație a debitorului, au fost suportate cheltuieli de transport și cheltuieli poștale pentru notificare în sumă totală de 524,05 lei, confirmate documentar prin factura de expediție seria WB nr. 1828541 din 05 noiembrie 2014 și bonurile fiscale de plată.

Relevă că, având în vedere faptul că, în patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar mijloacele bănești în sumă de 1500 lei din contul bancar al debitorului sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvență, conform art. 32 alin. (2) din Legea insolvenței, acestea urmează a fi suportate de membrii organelor de conducere și asociați, în mod solidar, iar conform art. 247 din Legea insolvenței, administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, contabilii sunt membri ai organelor de conducere ale debitorului.

Solicită stabilirea remunerației administratorului provizoriu ÎI „Lașcu Ion” pentru activitatea desfășurată la debitorul SRL „Dumsilprod” în perioada de observație, fiind de 5 luni efectiv lucrate, în corespundere cu prevederile art. 25 alin. (6) din Legea insolvenței, aplicând coeficientul mediu de multiplicare, ceea ce constituie 49500 lei, dispunerea recuperării cheltuielilor, suportate și confirmate documentar, de administratorul provizoriu ÎI „Lașcu Ion” în activitatea sa, în perioada de observație a debitorului, în sumă de 524,05 lei și dispunerea recuperării cheltuielilor în mod solidar din contul debitorului SRL „Dumsilprod” și din contul membrilor organelor de conducere ale debitorului: administratorului SRL „Dumsilprod”, Nadejda Juravlioiva și contabilului-șef al SRL „Dumsilprod”, Aurel Botnaru.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 mai 2015 a fost admisă cererea depusă de către lichidatorul SRL „Dumsilprod” în procedura simplificată a falimentului, Ion Lașcu cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de insolvență și a fost încasată în beneficiul lui Ion Lașcu în mod solidar de la Nadejda Juravlioiva și Aurel Botnaru suma de 50024,05 lei.

La data de 05 ianuarie 2017, Aurel Botnaru a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență, solicitând repunerea în termen și admiterea recursului, cu casarea încheierii contestate în partea ce ține de încasarea de la el în mod solidar a sumei de 50024,05 lei.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea instanței de insolvență în partea enunțată este ilegală, deoarece din anul 2012, el nu mai activează în calitate de contabil în cadrul SRL „Dumsilprod”.

Menționează că, funcția de contabil nu poate fi considerată ca funcție de conducere, aceste funcții fiind expres prevăzute de Statutul întreprinderii și Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată.

Consideră că, el nu are calitatea cerută de lege pentru răspundere materială, inclusiv subsidiar, fapt confirmat și prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016.

Afirmă că, instanța de insolabilitate a examinat cererea lichidatorului SRL „Dumsilprod” în procedura simplificată a falimentului, Ion Lașcu cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de insolabilitate în lipsa sa, el nefiind citat în mod legal, astfel, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Sușține că, a luat cunoștință cu încheierea instanței de insolabilitate la data de 30 decembrie 2016.

Prin referința depusă la data de 31 ianuarie 2017 lichidatorul SRL „Dumsilprod”, Ion Lașcu a solicitat respingerea recursului ca tardiv.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului și de a respinge recursul ca depus în afara termenului legal din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 30 martie 2015, lichidatorul SC „Dumsilprod” SRL în procedura simplificată a falimentului, Ion Lașcu a depus cerere cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de insolabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 mai 2015 a fost admisă cererea depusă de către lichidatorul SRL „Dumsilprod” în procedura simplificată a falimentului, Ion Lașcu cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de insolabilitate și a fost încasată în beneficiul lui Ion Lașcu în mod solidar de la Nadejda Juravliova și Aurel Botnaru suma de 50024,05 lei.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele cauzei rezultă că, încheierea instanței de insolabilitate a fost pronunțată la data de 29 mai 2015, iar recurentul Aurel Botnaru a declarat recurs

tocmai la data de 05 ianuarie 2017, adică în afara termenului legal prevăzut de art.425 CPC și art. 8 din Legea insolvenței, solicitând repunerea în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective, etc.).

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării recursului în termen.

În acest context, argumentul invocat de către recurentul Aurel Botnaru precum că, nu i-a fost comunicată încheierea recurată, despre emiterea căreia a aflat abia la data de 30 decembrie 2016, când a luat cunoștință cu materialele cauzei nu poate fi reținut drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a recursului, deoarece din materialele dosarului rezultă că, la data de 25 mai 2016, recurentul a luat cunoștință cu materialele cauzei, inclusiv cu încheierea contestată, fapt confirmat prin declarația semnată (f. d. 219, vol. I).

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul invocat de către recurent precum că, el nu a fost citat legal despre ședința de judecată a instanței de insolvență din 29 mai 2015, deoarece din materialele dosarului rezultă că, recurentul Aurel Botnaru s-a prezentat în ședința de judecată a instanței de insolvență din 03 martie 2015, care a fost amânată pentru data de 16 martie 2015 (f. d. 138, vol. I). Astfel, recurentul a cunoscut despre existența prezentului litigiu și prin urmare, urma să manifeste diligență și să urmărească desfășurarea de mai departe a procesului, în care este implicat ca parte.

Instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (1) și (3) și art. 61 alin. (1) CPC, participanții la proces sunt în drept să, atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, prezentul recurs a fost declarat abia la 05 ianuarie 2017, cu încălcarea evidentă a termenului prevăzut de lege, fără a fi indicat vreun motiv justificativ în vederea argumentării omiterii termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră

că, recursul declarat de către Aurel Botnaru urmează a fi respins că fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că, o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii ar însemna, de fapt, încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor cetățenilor părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o soluție, care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului și de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Aurel Botnaru cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de către Aurel Botnaru ca fiind depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic